

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
Број: 112-01-00071/2011-06
Датум: 22. јун 2011. године
БЕОГРАД

УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ
РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
ПИСАРНИЦА - 3

ПРИМЉЕНО 27. 06. 2011

Орган	Орг.јед.	Број	Прилог	Вредн.
У23	02	110 00-75	11	325

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ И НАУКЕ

БЕОГРАД

Дописом број: 110-00-00075/2011-02 од 19. маја 2011. године, обратили сте се Министарству финансија ради давања мишљења на Предлог о изменама и допунама Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика. У Министарству финансија размотрен је достављени Предлог и дајемо следеће мишљење:

1. У предложеној измени члана 5. Колективног уговора, у ставу 1. испред речи: „Пре почетка школске године“ додати реченицу: „Предлог листе запослених за чијим ће радом у потпуности или делимично престати потреба на крају текуће школске године, директори школа достављају до 1. марта текуће године“.

У осталом делу текста испред речи: „листе радника“, додати реч: „коначне“.

Ово из разлога што је потребно испоштовати буџетску процедуру утврђену у складу са одредбама Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09, 73/10 и 101/10) и тиме створити могућност благовременог планирања буџетских средстава.

2. У члану 7. Колективног уговора у предложеној измени става 2. треба прецизирати шта се подразумева под „другим изворима средстава“.

3. У вези предложених измена и допуна члана 14. Колективног уговора, наводимо одредбу члана 138. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања, према којој запослени у школи по правилу користи годишњи одмор за време школског распуста. У том смислу, треба преиспитати укупно максимално могућ број часова који запослени по овом основу може да користи, имајући у виду наведене критеријуме у члану 14. Колективног уговора.

Такође, сматрамо је неопходно појаснити критеријум: „отежани услови рада“ односно навести о којим конкретно отежаним условима рада се ради.

4. Предложено је да се члан 22. став 2. мења и гласи: „Директор може решењем, запосленом повећати педагошку норму у оквиру пуног радног времена у току радне недеље....За сваки час повећања непосредног рада са ученицима преко педагошке норме, плата се запосленом увећава за 5% од месечне плате запосленог“.

Како ће се увећање педагошке норме уредити Правилником који је у фази израде у Министарству просвете и науке, нема основа за уговорање наведеног права запослених, односно по доношењу наведеног акта може се приступити преговорима око уговорања наведеног права.

5. Предлог да се у **члану 24.** Посебног колективног уговора који се односи на право запослених на накнаду зараде за време одсуствања са рада због привремене спречености за рад до 30 дана, проценат од „65“, замени са: „75%“, не може се прихватити из следећих разлога:

Средства за ове намене обезбеђују се у буџету Републике. Имајући у виду средства која су неопходна за остваривање овог права запослених у области образовања, као и то да би и са запосленима у другим јавним службама и државним органима требало уговорити остваривање овог права у истом обиму, што подразумева издвајање значајних средстава која нису планирана у буџету Републике Србије, сматрамо да се наведени предлог не може прихватити.

Напомињемо да је одредбама Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09, 73/10 и 101/10), утврђено да се не могу преузимати обавезе за које нису обезбеђена средства у буџету Републике. Како је Влада одговорна за извршење буџета, она не може да преузме обавезе за које нису обезбеђена средства у буџету Републике.

Обрачун и исплата наведеног права у предложеном проценту само за запослене у области образовања, довело би до наравноправног односа запослених у осталим јавним службама и државним органима.

Исто образложение у целини, које је наведено за члан 24. Предлога, односи се и за измену члана **24. тачка 2.** (накнада зарада трудницама), која се такође не би могла прихватити.

6. У вези предлога за измену **члана 25.** Колективног уговора, мишљења смо да не треба мењати висину накнаде трошкова за службено путовање у земљи како је наведено у новом ставу 5. наведеног члана. Није прихватљиво да запослени у образовању за службено путовање у земљи приме накнаду трошкова у већем износу у односу на запослене у другим јавним службама и државним органима. Такође, уговорање накнаде трошкова за службено путовање у земљи у већем износу у односу на планирана средства, није дозвољено ни из биласних разлога.

7. У **члану 28. Колективног уговора, став 3.** не треба мењати на начин како је предложено, већ је потребно речи: „остварена у Републици Србији у претходном месецу“ заменити речима: „исплаћена у Републици Србији у претходном месецу у односу на месец исплате солидарне помоћи.“.

На овакав начин остварује се принцип уједначавања права запослених на солидарну помоћ. У супротном, уколико би се прихватила измена члана како је предложено, запослени који остварују већу плату у односу на просечну зараду у Републици Србији остваривали би право на солидарну помоћ у већем обиму у односу на запослене који имају плату ниже од просечене зараде у Републици Србији у случају настанка трајне тешке инвалидности, у случају набавке медицинских помагала и лекова и сл., што сматрамо неоправданим.

8. Члан 30. став 2. и 3. не треба мењати из истих разлога који су наведени за члан 24. Посебног колективног уговора.

9. Измене и допуне **чланова 47., 48. и 49.** Колективног уговора немогу се прихватити, који се предлаже, јер послодавац нема овлашћења да доноси одлуке о томе која права из области синдикалног организовања и заштите права запослених за време штрајка су у складу са Уставом Републике Србије или ратификованим међународним конвенцијама, а која не.

11. У вези измена и допуна **члана 51.** Посебног колективног уговора, потребно је брисати **тачку 4.** С тим у вези, указујемо да системским законима којима се уређује рад у установама у области јавних служби, није утврђено издвајање буџетских средстава за рад запослених установе на пословима код другог послодавца. Стoga, послодавац не може да преузме обавезу да уговори са запосленим који у установи обавља наведене послове, израду завршног рачуна за другог послодавца, односно, више завршних рачуна уколико код послодавца постоји више репрезентативних синдиката.

Тачка 5), која се дадаје, а односи се на обавезу послодавца да уместо запосленог изврши уплату обустава на плати, такође се не може прихватити, јер би њена примена у пракси

могла произвести широка тумачења (обуставе на име различитих обавеза запосленог) и ненаменско трошење буџетских средстава по том основу.

12. У вези члана 55. Посебног колективног уговора указујемо да Законом о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/2001, 62/2006 - др. закон и 63/2006 - испр. др. закона), није утврђена обавеза послодавца да исплати „увећану плату“ по основу функције коју обавља председник синдикалне организације и стога наведени члан треба брисати.

13. У предложеном новом ставу 4. члана 61. Посебног колективног уговора иза речи: „пословником“, ставити тачку и преостали део текста обрисати, обзиром да је у предходном делу реченице већ наведено да ће комисија свој рад уредити правилником.

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Миодраг Ђидић

Миодраг Ђидић